

Jeg seer af, hvad den ærede Landsþingsmand udtalte, at han heller ikke nærer nogen Tvivl om, at det maa være Finantsministeriets Sag, fuldkommen ucontrolleret af Indenrigsministeren, at bruge de af disse Penge, som muligen kunne bruges, paa den Maade, som det anseer for den hensigtsmæssigste og rigtigste.

Bessely: Den ærede Forsamling vil undskylde, at jeg atter tager Ordet; men det, som er blevet yttret af den meget ærede Landsþingsmand, er af en saa stor Vigtighed, at jeg troer, at det er rettest, at jeg dog gjør opmærksom paa det Resultat, som jeg formener nu at være frembragt af denne Forhandling. Jeg skal da tilbagefalde i den ærede Forsamlings Grundring, at ved denne Sags første Behandling yttrede den meget ærede Indenrigsminister, at det, jeg havde fremsat, vilde bidrage til at forvirre istedetfor at oplyse Forholdene. Jeg vil nu bede de ærede Medlemmer at sammenholde i Tidenden det Foredrag, som jeg dengang tillod mig at holde, med de Bemærkninger, der ere fremsatte af den meget ærede Landsþingsmand, som nys havde Ordet, og de vilde da deri finde den fuldkomne Overensstemmelse i Hovedpunkterne. Jeg skal navnlig udhæve dette, at jeg dengang yttrede, at Kongerigets Forhold til Monarchiet kunde sammenlignes med det Tilfælde, at Finantserne vilde benytte Banken som Bankier. Det er nu udhævet af den meget ærede Rigsdagsmand, at saaledes er Forholdet. Jeg troer altsaa, at ved at sammenligne det Foredrag, der er holdt idag, med de Bemærkninger, jeg har tilladt mig at fremsætte, vil man see, at hvad jeg har yttret ikke er forvirret. Der er endnu et Par Ting, jeg maa gjøre opmærksom paa. Det forekommer mig, at den meget ærede Landsþingsmand maa have misforstaaet mig med Hensyn til den 3 pCts Rente af Kassebeholdningen. Jeg har aldeles ikke taget Hensyn til de 1,200,000 Rd. Jeg troer ogsaa, at det, naar man vil eftersee Tidenden, af samme vil fremgaae, at jeg udtrykkelig har talt om den Sum, der skal indstaae i de fælles Finantser, som udgjør mere end 1,200,000 Rd. I saa Henseende har jeg ikke havt nogen Tvivl. Jeg har derimod udhævet, om det

virkelig vilde være billigt mod Kongeriget, at forsaavidt der gives mere end 3 pCt. af hvad der indstaaer over de 1,200,000 Rd., Kongeriget da kun fik tre Femtedele af det Overflydende. Det er imidlertid en Sag, der ikke er af saa overordentlig stor Vigtighed, og jeg udhævede det ogsaa kun dengang med Hensyn til Billigheden af Fordelingen. Den meget ærede Landsþingsmand har gjort Indsigelse imod, at Indenrigsministeren skulde være særlig Finantsminister. Jeg har tidligere udtrykkelig udtalt, at Kongerigets Indenrigsminister ikke er af Navn Kongerigets Finantsminister, men jeg har sagt, og jeg vil vedblive det — og det er, saavidt jeg har opfattet den ærede Landsþingsmand, heller ikke af ham benægtet — at i Virkeligheden er Kongerigets Indenrigsminister ogsaa Kongerigets Finantsminister. Der som man altsaa vil bruge Ordet „Finantsminister“ om Indenrigsministeren, er det kun for korteligen at udtrykke den Tanke, man tilsigter. Men at Ordningen af Finantsvæsenet imellem forskellige Ministre, en Fællesminister og en særlig Minister for Landsdelen, skulde være hensigtsmæssig, det er saa langt fra at være min Overbevisning, at det just var et af de Momenter, jeg udtrykkelig udhævede, dengang Sagen angaaende Grundlovsindskrænkningen var under Discussion, at det vilde føre til forskellige Finantsministerier. Hvad enten de nu ere det under det ene eller det andet Navn, er, saavidt jeg skjønner, ligegyldigt. Det er just det Uheldige ved den nærværende Ordning af vore finantstle Forhold, at vore Finantser ere henlagte under flere Finantsministre. Det er det Moment, jeg har gjort gjældende, og naar derfor den meget ærede Landsþingsmand udhævede, at det var uhenigtsmæssigt at spalte og dele Finantserne, da er det en Bemærkning, der ikke kan rettes og gjøres gjældende imod mig, men jeg vil tillade mig at gjøre den gjældende imod den ærede Landsþingsmand, idet man ved det System, der nu er indført, i Virkeligheden, istedetfor at samle det hele Finantsvæsen, deler det i flere Dele. Det er ved at dele Ansvaaret, at man forvirker Forholdet. Jeg skal slutte med at gjøre den Bemærkning, at, hvad jeg har udviklet om Indenrigsministerens Ansvar siden